

OPONENTNÍ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ STUDIE JAKUBA ZUZULU

Podklady:

k posouzení bylo předloženo tištěné práce - „Štúdia k bakalárskej práci Brno, Trnitá, Jakub Zuzula, Ateliér Stempel & Beneš FA ČVUT AR 2016/2017“. Autor studie - Jakub Zuzula představil projekt osobní prezentaci na schůzce s oponentem.

Kritéria posouzení: oponent není pedagog ale praktikující odborník v oboru architektura a designu, proto k oponentskému posudku přistoupil jako ke konstruktivní kritickému pohledu na práci jiného -profesionálního architekta, řešícího podobný problém.

Oponent posuzoval:

1. Kontext – urbanizmus
2. Architekturu objektu
3. Dispozice a provoz objektu
4. TZB objektu
5. Materiály a stavební detaily objektu
6. Sustainability a feasibility (udržitelnost a proveditelnost) objektu
7. Interiér
8. Forma studie
9. Zámka

Celkové hodnocení:

Oponent byl doslova „zaskočen“ komplexností předložené práce. Předložená studie svým rozsahem a kvalitou dosahovala stupeň Dokumentace pro stavební povolení a překvapila poctivým dořešením zejména části stavebních detailů. Ty svým rozpracováním překračovali stupeň DSP a mohli být použité i pro stupeň Tendru. Tabulky zejména zámečnické a klempířské by bylo nutné pro stupeň Tendru ještě do precizovat, případně doplnit.

Z práce bylo velmi dobře poznat, že předkladatel zvládl ve velmi dobré úrovni také TZB navrhované budovy. Celkové technická úroveň a schopnost vybavit dům všemi pro realizaci potřebnými technickými atributy mírně převažovali na chuti experimentovat nebo přesahem do abstraktní roviny.

Nejskromněji byla zastoupená část kontextu – kde předkladatel nedokázal přesvědčivě zdůvodnit urbanistickou formulaci objektu v širším kontextu řešeného bloku.

1. Kontext – urbanizmus. Tato část je bohužel dost podhodnocena, a to se projevilo v nedostatečném představení záměru jak v textové, tak i výkresové části. Oponentovi takto v hodnocení chyběl dostatečný materiál k přesnějšímu hodnocení. Bohužel ani v dalším rozpracování jinak zdařilého objektu chybí reflexe vedlejších objektů – navazujícího prostředí jak na úrovni ulice a parku tak i vyšších pater. Sošný objekt je tím trochu slepý a vykazuje značný nedostatek empatie ke svému okolí. K dobru je nutné podotknout, že objekt ve výrazové sféře střídmí a tím do značné míry kompenzuje výše zmíněný nedostatek. Objekt je sice deklarativně spojený s konkrétním místem a duchem ale ve všech fázích právě na tuto skutečnost návrh rezignoval.
2. Architektura objektu. Oponent vnímá navržený objekt jako jednoduchý střízlivý, úměrný s klidnou hmotou a spíš suburbánnou fasádou než městskou (která by se do centra Brna více hodila). Jeho pootočení o 90 stupňů s autorským vysvětlením vytvoření dalšího mikro – polo veřejného prostoru je nepřesvědčivé a neodůvodněné. Poměrně velké balkony obíhají kolem všech fasád bez většího ambice než nechat uživatele vystoupit z bytů ven. Přítomnost ulice je zdůrazněná jenom loubím a vstupem do kavárny. Fasádu objektu „sráží“ její neschopnost reagovat na sousední objekty. Sympatické vertikální členění a ustupující horní patro takto postrádá logiku navigaci. Jinak je fasáda kultivovaná a z hlediska bytové funkce přesvědčivá. Největší rezervy se nachází v parteru – je poměrně slepý – nezvládnutý vstup do bytové části – málo signální. V dokumentaci chybí sadové úpravy – jenom to reflektuje „nezájem“ překladatele o veřejný prostor.
3. Dispozice a provoz objektu. Na úrovni technického zvládnutí provozu a norem – výborné. V přesahu do přidanych hodnot sousedské sounáležitosti už projekt nemá co říct. Na trhu je mnoho příkladů sdílených funkcí, které boří bariéry sousedské izolovanosti. Projekt je v tomto smyslu standardní schodišťový typ komerčního bytového domu -bohužel nic víc! Vstupní hala by měla být více otevřená – přímo osvětlená. Vstupní dveře stačí otvírat dovnitř. PO to umožňuje. Loubí – jeden z mále mikro urbanistických prvků na fasádě není dostatečně využité. Předimenzované sociální zařízení kavárny. Nevhodné otvírání dveří na kobkách. Neosvětlené prostory kobek s nuceným větráním a slepou fasádou parteru není přívětivým kontextuálním příspěvkem ke svému okolí. Byty na SV rohu bloku nemůžou vyhovět na proslunění, zejména, když jsou ještě přiclouženy sousedním bodovým domem. Balkony jsou možno až příliš prostorné – středové byty 1+kk budou mít problém s osvětlením. Balkony samotné nejsou tak žádoucí – vždy je dobré je kombinovat s loggiemi zejména, když jsou „oplocené“ módním svislým balustrem – ztráta intimity. V pokojích není příjemné, když se střídá výška parapetu na oknech. Dvouúrovňové garáže pod celý blokem se mi zdají předimenzované – vstup do garáže z ulice Trnitá velmi nepraktické – strašně daleko.
4. TZB objektu. Pochvala – zvládnuté výborné. Připomínky – PO hydrant se do niky nevejde a na přízemí chybí – únikové schodiště stačí větrat okny – nucené větrání drahé a nepraktické. Balkony dle normy v tomto rozsahu není možné odvodňovat do ulice – ale jen do dešťových svodů.
5. Materiály a stavební detaily. Na fasádě není jasné jak jsou pojednány izokorbové balkony. Vyšší zrno omítky určitě nebude imitovat hladký beton více než zrno nižší. Smrkový obklad by měl být spíš modřínový a určitě na dřevěném roštu – ale na pozinkovaném nebo hliníkovém. Obrácené skladba střechy se nedoporučuje - je poruchovější a má kratší životnost. Lehčený beton se nedoporučuje – logisticky komplikovaný, zpravidla vždy

v realitě stavby nahrazený kombinací polystyrenu a betonu. Ve střešní skladbě chybí pojistní hydro izolace, kterou se zavírá stavba po dobetonování. Spádování se dělá až v dalších krocích. Exteriérové zábradlí doporučuji zinkovat. Okna se dnes už ve dvojsklu ani nenabízí. Standard je trojsklo. Minerální vlna v zateplováku na neprůvzdušném betonu nemá žádný význam a je dražší. Pro spodní konstrukci je výhodnější použít bílou vanu obzvlášť u tohoto objektu. Měď ve dešťových svodech nepřiměřený luxus. Štukové omítky v interiéru – naopak přehnaná prostota. Vysoké světlé výšky v bytech – těžko obhajitelné v komerční výstavbě. Přiznané žaluziové boxy v detailech nebyl vyjádřené v pohledech – nepřesnost. Keramické mezi bytové stěny 240 mm jsou dnes už i s akustickými omítkami na hraně normy – nedoporučuji.

6. Udržitelnost a výhodná proveditelnost mají vypovídat o komerčním uplatnění projektu, o správném vynaložení svěřených prostředků. Objekt je komerčně velmi dobře prodejný a většina méně ambiciózních developerů by s ním neměla problém. Dobrá bytová obložnost schodiště. Poměrně dobrá skladebná struktura bytů. Nesrovnalost mezi obsazenosti 17 bytů a uvedenou kapacitou 90 uživatelů ve správě. Kompaktní objekt a nenáročné materiály i vybavení by určitě taky přispělo k úspoře vložených stavebních nákladů. Teplotechnika Ok. Na druhé straně jsem se nic nedozvěděl o alternativních zdrojů energií. O šetření anebo o využití místních zdrojů. Se zelení projekt moc nepočítal ani v parteru, na terasách ani na fasádě. Společné kolárny se už dnes nevyužívají. Venkovní sezení kavárny pod bytovými balkony by asi investor nedoporučil.
7. Interiér – nerozumím samému výběru. Standardní kuchyňskou linku dnes s přehledem navrhnu kuchyňská studia. Autor návrhu by se mněl snažit spíš autorsky dotáhnout exteriérový záměr do interiéru – co jsem v návrhu linky nepostřehl. Návrh je dost nepřehledný – nějaké prvky jsou nepřesně anebo zdvojeně popsána, není jasné, co například bude za kuchyňskou linkou atd.
8. Forma práce – přeložené A3 formáty na A4 se ukazovali pro použití posudku – důkladného seznámení se prací poněkud nepraktické a dezorientující.
9. Zámka – práci hodnotím na C.

Zapsal v Praze dne 14/06/2017

Ing. Arch. Peter Sticzay – Gromski.